

Bývalý premiér Paroubek: Poslední výlet našich předskokanů na Tchaj-wan

- CZ24 News | 28. března 2023

ČESKO: Proč poslední? To proto, že začátkem ledna příštího roku proběhnou na Tchaj-wanu jak volby prezidentské, tak také parlamentní. Zdá se, že trendy ve tchaj-wanské společnosti jsou nastaveny natolik jinak - soudím tak podle výsledku komunálních voleb loni na podzim, ve kterých s převahou vyhrála strana Kuomintang (KMT) - že velmi pravděpodobně může dojít ke „střídání stráží“ v čele tohoto ostrova. A to v prezidentském úřadu, i pokud jde o strukturu exekutivy Tchaj-wanu.

Zkrátka, teď může být jedna z posledních příležitostí pro Pekarovou Adamovou, jak navštívit Tchaj-wan. Pokud zvítězí strana KMT (která je pro velmi úzkou spolupráci s Čínou), což se zdá být velmi pravděpodobné, s ohledem na poslední „velký“ průzkum veřejného mínění, kterým byly na Tchaj-wanu komunální volby, už jen těžko těžko pojede na výlet na Tchaj-wan Vystrčil či Pekarová Adamová anebo někdo jiný z českých ústavních činitelů.

Předpokládám, že loutkovodiči prezidenta Pavla sami již chápou, že se prezidentova návštěva na Tchaj-wanu jaksi politicky nehodí...

A jaký je vlastně smysl návštěvy českých představitelů na Tchaj-wanu?

Podle mě je to jednoduché. „Naši“ chtějí vyhovět našim americkým přátelům, kteří před podzimní návštěvou nového „Pelosiho“, tedy republikánského předsedy Sněmovny reprezentantů USA McCartyho, budou jakýmsi jeho předskokanem. Zatím to nevypadá, že by se do Tchaj-pej (hl. město Tchaj-wanu) hrnuly davy představitelů jiných západních států. Naopak. Zejména největší země Západu s velmi dobrými hospodářskými vazbami na Čínu - Německo, Itálie, Francie a Velká Británie - se do podobného dobrodružství na záchranu demokracie nehrnou. Němci mj. také proto, že jejich zahraničně-obchodní výměna s Čínou dělala v minulém roce téměř 300 mld. dolarů.

Čeští vládní politici a různá protičínská sdružení, jako je např. Sinopsis, zakrývají ten fakt, že významnou část z hodnoty vývozu Německa do Číny, zejména automobilů, tvoří i součástky a náhradní díly vyrobené v Česku.

Spojené státy se sice vyjadřují ve vztahu k Číně chlapácky, což Čína vesměs ignoruje a jen v některých případech reaguje ostře. Ale zahraničně-obchodní výměna mezi nimi a Čínou dosáhla v loňském roce obřího objemu 700 mld. dolarů. Těžko si představit situaci, že by se jak Spojené státy, tak Čína dobrovolně vzdaly vzájemného obchodu. Chce to dodat, **vzájemně výhodného** obchodu.

Shodou nešťastných okolností se nepodařilo česko-čínské hospodářské vztahy pozdvihnout na takovou úroveň, jak to sliboval bývalý prezident Zeman. Těmi nešťastnými okolnostmi míním to, že roli jakéhosi koordinátora čínsko-českých vztahů na čínské straně převzala společnost CEFC, jejíž šéf se v Číně dostal do vážných problémů buď se zákonem anebo jinak a z veřejného prostoru se následně vytratil. Žádná velká invaze čínských firem - investorů do Česka tak, bohužel, i přes smlouvu o strategickém partnerství uzavřenou mezi oběma státy, však nenastala. Škoda. Diverzifikace kapitálových zdrojů z rozdílných zemí a oblastí světa je důležitá pro zachování naší státní suverenity, je zárukou naší nezávislosti.

Velmi příjemným výdobytkem oteplení česko-čínských vztahů v letech před covidem bylo rozhodnutí

čínské strany o postupném vytvoření čtyř leteckých linek z Číny do Prahy a z Prahy do Číny (Peking, Šanghaj a Čen-tou). V roce 2019, tedy v posledním uceleném roce před covidovou pandemií, přepravily čínské letecké společnosti k nám svými letadly s velmi slušnými standardy služeb, na palubě téměř 700 tisíc čínských turistů. Byla to v roce 2019 zhruba jedna desetina všech čínských turistů v Evropě. A čínští turisté velmi slušně utráceli jak v hotelích, tak v obchodní síti. Nakupovali luxusní dárky, často české sklo, které je v Číně téměř nedostupné. Řada mladých čínských turistů se chtěla podívat na Prahu, kouzelné město, které znají z jihokorejských romantických seriálů, jež běží v čínské televizi.

Při nedávném setkání s čínským velvyslancem v Československém ústavu zahraničním jsem se pana velvyslance dotázal, kdy a v jakém rozsahu budou obnoveny letecké linky z Číny do Prahy. Jak jsem pochopil, pan velvyslanec toto navrhl, ale ti kdo o tom v Číně rozhodují, mají s ohledem na nepřátelský vztah současné české politické garnitury k Číně, na věc jiný názor. Budou raději čínské turisty distribuovat do měst a zemí, které jsou ve vztahu k Číně naladěny pozitivně či v příznivé neutralitě. Takže to vypadá, že volné letecké linky čínských aerolinek povedou z Číny do Budapešti, do Vídně či do Mnichova a ne už tolik do Prahy. Podle mého názoru letos navštíví Česko, prostřednictvím zbylé jedné linky tak maximálně 100 tisíc čínských turistů. Čeští hoteliéři by měli "poděkovat" Pekarové Adamové, Vystrčilovi, ale také bývalému pražskému primátorovi Hříbovi, kteří vytvářejí v české společnosti často hysterickou protičínskou atmosféru. No a samozřejmě nesmíme zapomenout ani na současného prezidenta Pavla, který jeden z prvních telefonátů se zahraničními politiky, které po svém zvolení udělal, byl ten, kterým přijal gratulaci tchaj-wanské prezidentky ke svému zvolení.

Vzdávat se obřího čínského trhu (1,4 mld. konzumentů), to je skutečně něco, co nedává žádný smysl. Je pravdou, že pokud jde o český vývoz, nemáme toho mnoho co Číňanům nabídnout. Ale pokud jde o dovoz, Číňané jsou na druhé pozici mezi zeměmi s největším vývozem do Česka. Dovážejí kvalitní a relativně levné spotřební zboží, což je důležité v situaci, kdy podle čerstvých průzkumů 55% českých domácností říká, že má velké, větší či nějaké problémy vůbec vyjít se svými příjmy. A obávám se, že se to bude ještě zhoršovat.

Nerealistické představy řady politiků Západu, zejména českých vládních politiků, o tom, že je možné přerušit globalizační toky např. léků a dovozu úzkoprofilových surovin z Číny, vedou Evropu do slepé uličky. Některé kovy, kterými Evropa disponuje jen v menší míře a je de facto závislá na jejich zpracování a dovozu z Číny, jsou nezbytné pro Evropskou komisi tak vzývaný Green Deal. Pokud nebude mít Evropa dostatek lithia, kobaltu, grafitu či mědi, které jsou z velké části dováženy právě z Číny, může zapomenout na masově se rozšiřující elektromobilitu.

Prostě Čína v předchozích letech, při realizaci svého projektu „Pás a stezka“, nespala. Vytvořila si širokou infrastrukturu spolupracujících států, zj. v Africe a Latinské Americe, které jí dodávají potřebné suroviny pro její stále se rozvíjející a rostoucí průmysl.

Vyhledávat proto politikou konfrontaci s Čínou je neperspektivní a hloupé. Poučovat ji o lidských právech, není zrovna něco, o co by Číňané měli zájem. Čeští vrcholní představitelé by si měli vzít za vzor rozumný a vyvážený přístup ve vztahu k Číně např. Německa. Tam žádní politici tchaj-wanským syndromem netrpí.

AUTOR: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)